

Stanowisko Kontrahentów Spółki PE PKH w odniesieniu do oświadczenia rzeczniczki Ministerstwa Skarbu Państwa dotyczącego działań Tauron Polska Energia S.A

W dniu 29 listopada serwis internetowy „Parkiet” w komentarzu dotyczącym naszego sporu z Tauron Polska Energia S.A, który usiłuje zerwać wiążące nas z Grupą Tauron umowy długoterminowe, stawiając początkowo w stan likwidacji, a następnie składając wniosek o upadłość swojej spółki zależnej – Polska Energia Pierwsza Kompania Handlowa, przytoczył oświadczenie rzeczniczki Ministerstwa Skarbu Państwa, Pani Agnieszki Jabłońskiej-Twaróg, w którym podkreślono, że „skarbu państwa jako posiadacz nieco ponad 30 proc. akcji Tauron jest jego mniejszościowym udziałowcem i nie może wydawać zarządowi spółki poleceń”.

Jest to komentarz do informacji podanej przez „Parkiet”, iż jako inwestorzy parków wiatrowych i kontrahenci PE PKH pokrzywdzeni przez decyzję kierownictwa Tauron o likwidacji Spółki PE PKH, zwróciliśmy się do Ministra Skarbu z prośbą o interwencję w trybie nadzoru właścicielskiego.

Wobec oświadczenia rzeczniczki resortu pragniemy w związku z tym zwrócić uwagę opinii publicznej, iż uprawnienia nadzorcze Ministra Skarbu w stosunku do Zarządu Tauron Polska Energia S.A wynikają wprost ze Statutu tej Spółki. Jego zapisy stanowią, że dopóki Skarb Państwa będzie posiadał łącznie co najmniej 25% akcji, bezpośrednio i/lub pośrednio, przez spółki zależne, ma uprzywilejowaną pozycję, zarówno jeśli chodzi o głosowanie na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, jak również w powoływaniu członków rady nadzorczej zapewniające mu sprawowanie pełnego nadzoru nad spółką Tauron.

Ponadto w innym dokumencie MSP – **Priorytety zarządzania portfelem podmiotów nadzorowanych przez Ministra Skarbu Państwa do roku 2015** – w załączniku nr 1 podano wykaz podmiotów o strategicznym znaczeniu dla gospodarki, obejmujący w szczególności Spółkę Tauron Polska Energia S.A. Wskazano też, że zgodnie z polityką energetyczną do roku 2030 – Skarb Państwa zachowa kontrolny pakiet akcji na poziomie pozwalającym zachować władztwo korporacyjne (strona 20), a oddziaływanie MSP na spółki strategiczne koncentruje się na dwóch obszarach: oddziaływanie władcze oraz oddziaływanie właścicielskie (strona nr 9 punkt trzeci).

Oznacza to, że Minister Skarbu posiada instrumenty pozwalające mu oddziaływać na działalność kontrolowanej spółki strategicznej, w szczególności w sprawach, w których zagrożone jest bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. Działania kierownictwa Tauron tworzą szkodliwy precedens podważający zaufanie biznesowe, nie tylko w sektorze energetyki i jako taki nie tylko może, ale wręcz powinien on być przedmiotem interwencji organu właścicielskiego, którego zadaniem jest m.in. ochrona porządku prawnego oraz przeciwdziałanie fałszywym i szkodliwym dla całej gospodarki interpretacjom prawa.

Od początku sporu podnosimy, że próba bezpodstawnego zerwania umów długoterminowych, stanowiących zabezpieczenie kredytów bankowych, czego Zarząd Tauron ma pełną świadomość, jest właśnie takim działaniem. W poglądzie tym utwierdza nas stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 listopada 2014 roku w sprawie z powództwa spółki Pękanino Wind Invest przeciwko PE PKH oraz Tauron Polska Energia S.A. W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził w szczególności: „**Likwidacja spółki przez jedynego wspólnika po przeniesieniu niemal wszystkich składników majątku na inne podmioty, będąca odpowiedzią na brak zgody kontrahenta na renegocjacje umowy i obniżenie cen, jest zachowaniem nagannym, sprzecznym z podstawowymi zasadami lojalności kontraktowej w obrocie gospodarczym**” oraz „**zachowanie**

polegające na zlikwidowaniu spółki tylko i wyłącznie po to, aby doprowadzić do wygaśnięcia długoterminowej umowy potencjalnie mogłoby zostać uznać za bezprawne”.

Przeczy to twierdzeniom Zarządu Tauron, iż podjęte przez niego działania likwidacyjne nie naruszają reguł prawnych, ani obyczaju biznesowego. Należy też wskazać, iż w wysokorozwiniętych gospodarkach wolnorynkowych od dawna wypracowano instrumenty prawne, które takie działania, wątpliwe etycznie, skutecznie utrudniają. Należy do nich między innymi zasada odpowiedzialności przebijającej (ang. *piercing the corporate veil*), która wierzycielom pokrzywdzonym przez likwidację spółki zależnej daje prawo dochodzenia odszkodowania od podmiotu decydującego o takiej likwidacji. Możliwość taką otwiera przytoczone wcześniej rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

W interesie Ministra Skarbu powinno być zapewnienie, aby do sytuacji takiej nie doszło, a dobre obyczaje biznesowe, w tym ochrona trwałości umów zostały zachowane.